

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Ivdiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos & Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

11. Ipsius Caluini sanctissimus cælibatus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45686

XI.

1. Tito. 3. 15.
Psal. 11. 9.Calu. Harm.
in Matth. 19.
12.Caluin. I. 4.
Instit. c. 13.
§. 7.Caluin. in 1.
Cor. 7. v. 33.

Ita qui ab Ecclesia, columnā & firmamento veritatis receperunt, in circuitu ambulant, & vertigine aguntur; vt ipse ipsos refutent, & eodem ore recantent, quod cecinerunt: immo opere ipso verba sua retractent. Nam is, qui dixit, esse peruersam superstitionem, appetere cælibatum; que radix & causa fuit ingentium malorum; is, inquam, ipse Caluinus (teste Beza, in vita eius) annos tantum nouem in coniugio; annos vero decim, in viduitate peregit. An non aliter vixit, quam dixit? An non hoc Deum tentare fuit, contra inditam ab eo naturam? vt ipse alibi docuit. Cur vxorem non duxit secundam, si cælebs esse non potuit? aut, si potuit, cur cælibatum reprehendit? Sed demus, illum, molestias coniugij vitasse, voluptates alibi quaesiisse, vt lilia mereretur carentibus litteris dorso inscribenda. Nos dicamus, & credamus, matrimonium posse declinari, & vt incommoda eius declinentur, & vt Deo, è S. Pauli doctrina, tanto purius integriusque seruiatur. Quod vel ipse Caluinus fateri coactus, illud *Qui cum uxore est, solitus est, que sunt mundi, quo modo placet uxori, & dñis est, sic intellige-*

dum scriptit: dñis est hominem coniugatum, quia partim Da-
partim coniugi se addicat, non sit autem unus Dei in solidum. His
igitur aliisque complures, in matrimonio, caussas, penitus in-
spicere vtile est; simulque Dei, mala coniugum suauiter tempe-
rantis, vel iustissimis judicijs prouide permittentis aequitatem
perpendere necessarium; ut & cauti sint, qui de uxore ducenda
cogitant; & patientes, qui uxorem malis alibus duxerunt.

C A P V T XXII.

Bono coniugali statui varia mala annexa, quæ vel impruden-
tium querelis, vel stultorum erroribus, vel castis sa-
pientium consilijs causam solent præbere.

I.

Ræter agros, & vineas, & prata, & iumenta, ceteraque Mundi & Fortunæ bona, & pecuniarum thesauros ac opes, quæ extra hominem sunt, est itidem aliquid exteriorum, mutuum ab amicis, & maximè à coniugibus auxilium. Quamuis hoc sit vtique alijs Fortunæ bonis longè coniunctius; cùm sint duo in carne una. Hoc in matrimonij auxilium non nulli